

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Подручне число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових цсалів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хорунщини). Ек-
спедиція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавемція.

Рукописи авертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вилі
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Над-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дьяки і приватні донесеня по
31 с. від стрічки.

Балканські загадки.

Єще живо в пам'яті остає строге уні-
мненє Туреччині, якого уділив єї гр. Го-
луховський в своїм експозе про заграничну
політику на засіданню делегацій в Будапе-
шті. Виравді зазначувано в прасі недово-
ленє Порти з сеї причини, однак не мало
жадних інших наслідків се незвичайне
виступленє австрійського міністра загранич-
них справ. Зазначити єще треба, що тоді
було також замарковано півофіційно, що
в поглядах на вічні шутки Порти в цілі
проволіканя реформ між Австрією а Росією
панує повне порозумінє.

Аж тут нараз виринув факт, який не-
мало счудовав загальну опінію: до Відня
прислав султан окреме посольство, яке
привезло нашому монархови найвищий
ордер Туреччини, яко почетне достоїнство.
Посольство перебувало довший час у Ві-
дні і аж тепер повернуло домів, а в слід
за ними счудованє загалу єще збільшило
ся. Бо ото посольство повезло з собою не
тільки для султана ордер, але також для
єго синів Абдуль Рагіма ефендіого і Ахме-
та Туредіа ефендіого великі хрести Франц
Йосифа, великому везириови Ферідові баші
великий хрест Стефана, міністриови загра-
ничних справ Тевфікови баші великий хрест
Леопольда, великому церемоніерови Ібра-
гім бевши ордер корони першої класи, ну,
і вкінці само посольство прикрасило євої
груди ріжними австрійськими ордерами.

Такий ордеровий дощ не впає без по-
літичних хмарів. Найцікавіше є се, що
після петербурських голосів і в сім зовсім
відміннім відношенню Австрії до Туреччини,
порозумінє між Австрією а Росією є по-
не. Очевидно, що єю зміну в поведенню
Австрії супротив Туреччини і згаданє ту-
рецьке посольство мусіли попередити пере-
говори між обома, а може і всіма трема
державами, які довели до порозуміння і те-
перішньої куртоазійної сердечности.

Але причини сеї зміни остають ся все
таки загадкою. Вказують тільки на недав-
ний зїзд болгарського князя Фердинанда
з сербським королем Петром та на заключе-
ний немов то ними заціпно-оборонний союз,
як на подію, яка могла вплинути на пове-
денє тих великих держав, яким припала
місія удержати мир на Балкані при захо-
ванню теперішнього status quo. Не дальше
тому як в суботу, болгарський міністер вій-
ни, при перегляді військ засистував виданє
підчас єго феріяльної небутности міністер-
ською радою позволенє відпусток на час
жнив для воєнків і висказав ся до офіцерів
армії в сеї спосіб, що она мусить бути
готовою до бою тимбільше, що може не-
задовго прийде їй доказати ділом своєї
бойкости. Не тяжко, щоби після ордеро-
вого дощу не линула кулева туча...

Кольонізаційний закон в Прусах.

Вчера пруский сойм прийняв новий анти-
польський закон про кольонізацію 203 голосами

проти 109, а відтак відročив засіданя сойму аж
до 18. жовтня. Стало ся після волі правитель-
ства і ухвалено сеї закон в прискоренім темпі,
не відкладаючи до осени, щоби борони Боже,
Поляки за той короткий час не закупили біль-
ших обшарів землі і тим своєсобом не утруднили
правительству «конституційного грабівництва».
Сеї закон вже сам про себе говорить бо-
гато про спосіб інтерпретованя конституції ні-
мецьким правительством. Кольонізаційний закон
звертає ся так само против Поляків, як анти-
жидівські укази в деспотичній Росії що-до посе-
люваня їх по селах. Однак тим яркіше відби-
ває пруский закон своєю самоволею не лиш то-
му, що ухвалений в конституційній державі, але
і звернений против тубольчого населеня на єго
прадідній землі.

Ми вже навели оводі шореткі слова міні-
стра внутрішних справ Гамерштайна, які виголо-
сив у відповідь на заміти Поляків і опозицій-
ного католицького центра. З дальшої дискусії ці-
каві відповіді також і внашх міністрів, з якою
іменно беззглядністю німецьке правительство
нарушує основні закони конституції, коли хо-
дить о переведенє німецької гегемонії в краях
прускої корони.

Після промови польського посла д-ра Мізер-
ського, сказав міністер Гамерштайн: Не хочемо
Поляків знищити, але хочемо їх виховати (!) на
льовляних обшарів. Однак до сего нам єще
далеко, як се показує спосіб веденя опозиції
против сего закона і як се стверджує факт, що
опозиція переносить ся поза границі німецької
держави. В Галичині відбули ся протестуючі
збори під проводом пруского посла. Що Галичи-
ні до наших законів. Ми не мішавмо ся до ав-
стрійських відносин і можемо також жадати,
щоби Галичани не мішали ся до нашого зако-
давства. Се доказує тільки, як доконечною є
сильна оборона. (Живі оплески на правиці).

На заміт пос. Бахема (з німецького центра),
що закон противить ся конституції, справедли-
вости і праву та своєю ганастичною беззглядно-
стю може зродити тільки неавасть, а ослаби-
ти вплив католицької церкви — відмовив Бахе-
мо міністер справедливости Шенштет права кри-
тикованя урядової інтерпретації конституції.
Теперішній закон має запобічи сему, щоби
польська частина краю не творила нового огни-
ща до поборованя німецьчини. Тут іде о борбу,
яку треба звести, а яку правительством в поро-
зумінню з більшістю обох палат сойму, по ми-
сли принисів держави і краю, уважає за спра-
ведливу (оплески і сикання). Пос. Касельови з
вольнорумної людової партії, відповів міністер,
що заміт немов би було мало культуральних
заведень, не відносить ся до правительства. Для
жадної провінції не видано стілько культураль-
них уряджень, як іменово для східних, а з них
скористали передовсім Поляки. Заміт, що закон
противорічний з конституцією вже був кілька
разів повалений і міністер не потребує тут єще
раз повторяти того.

На тім замкнуло дискусію, відкинено всі
внесені поправки, змагаючи до злагожденя зако-
на і ухвалено правительственний проєкт закона
в цілости.

Д О П И С Ь.

З Тернополя.

Ціле місто придавленє вістію про страшну
катастрофу, яка лучилась нині в будинку єзу-
їтцям, а жертвою якої внало двох учеників ру-
ської гімназії.

Будинок той, де містять ся 15 клас поль-
ської і рускої гімназії, головний склад тютюну
для всіх трафік цілого повіту, польська бурса і
много приватних партій — се крайна рудера,
про яку вже нераз писано на тім місці. Був ту
і сам віцепрезидент Плажек і признав, що сеї
будинок зовсім на поміщенє школи не пригожий,
ба навіть по катастрофі в Чикаго комісія оре-
кла, що на случай огню і одна душа не втікла
би з житем, та мимо того всего все остало по
старому, а молодіж дальше видіє і тратить здо-
ровлє в вогких та темних норах.

Теперішні властители того будинку оо. До-
мінікани, привезолени до сего крайною конче-
стною, загадали дати новий дах, та єю роботу
віддали підприємцеві. Однак конеже підпри-
мець хотів сеїчас зачинати роботу, то посадник
міста п. Пунчерт не дав на се позволеня, вихо-
дячи з того заложєня, що годі зривати дах в
будинку, коло котрого такий живий панує рух,
бо тоді не трудно о яке нещастє і признав
день 15. липня до розпочинаня робіт.

Але від чогаж голова у п. Пужака, буді-
вельного підприємця. Він пішов до ц. к. Старо-
ства і там отримав позволенє розпочинати ро-
боту зараз таки — ну і дійсно зараз всяв ся
до неї.

Та наслідки сего легководушного зарядженя
тутешнього ц. к. Староства не дали на себе дов-
го чекати. Підпримець, рахуючи на свої плечі
в ц. к. Старостві, занедбав всякі средства осто-
рожности, а гонти з даху скидано майже на го-
лову переходячим людям та ученикам. Та нині
рано склалось страшне нещастє: відорвав ся ве-
ликий кусень гвизсу і падаючи з висоти II. по-
верха присипав собою трох учеників IV класи,
якраз вишовших на наву о 10. годині і пере-
ходячих поїд будинок.

З під цегол видобуто двох учеників зовсім
невпритомних — третій відскочивши в час, зі-
став лише легко ушкоджений. Першої помочи
уділив їм один з професорів, а опісля завизвано
лікарів і перевезено їх до шпитала. Один з них
тяжко потовчений, маз зломаних трох ребер, дві
рани в голові і ціле тіло сильно стовченє, а но-
гу навіть зломану. Другий видавав ся легше по-
товченим — але той тепер лежить тяжше хор-
рий. Має сильну горячку, не пізнає нікого і го-
ворить від річи. Здаєсь наступило у него стря-
сенє мозку. Отже так крайна легководушність та
недбальство готово забрати дві жертви. В місті
сильне розярєнє з причини тої легководушности
в береженню люцького житя.

Др. Свистун, котрого снни ходять до ру-
ської гімназії, повідомив телеграфічно Раду
шкільну краєву, що він з огляду на таку безпе-
чність житя учеників, не пускає більше снів
своїх до школи.

Япансько-роспійська війна.

Нові вісти.

Як видно, блокада Порт-Артура фльотою
Тога не є повна. Не тільки, що потверджують

зує навіть карний кодекс спати з дітьми, котрі не переступили ще другого року жити.

— **З залізниць.** „Газета Львівська“ оголошує розписане оферт на доставу товченого і чистішого шутру і інших брідівляних матеріалів з каменя і глини для п. к. Дирекції залізниць держ. у Львові на рік 1905. — Оферти, владжені на приписаних блякетках, належить вносити найдальше до 20 липня с. р. година 12 в полудне до підписаної п. к. Дирекції. — Близші услівя достави поміщені в урядовій „Газеті Львівській“ з дня 1. липня с. р., а можна їх також переглянути або дістати в бюрі Ш п. к. Дирекції залізниць держ. у Львові.

— **Поетичний кутки.**
(З Гайного.)

Я про любов снів дику і налку,
Про кучері та про цвітки чудові,
Уста солодкі і гірки розмови,
Про пісню й мелодію сумну.

Розвіялись і щезли сонні мрії,
Розвіяв ся і сон найкращий мій;
Лишалося те лиш, що встрасти налкій
— Колись у рими виляв я ніжній.

Лишилась ти, сирітська пісню! Йди,
Розвій ся й ти! Шукай снів, що минули,
Шли їм привіт, як би тебе стрінули,
— Воздушним тінням дах воздушний шлі.

Яр. Гордимський.

— **Найславніші капітуляції.** Підчас коли заграничні фахівці в справах воєнного ремесла ведуть спір, чи Порт-Артур є досить сильний, щоб видержати напад Японців, чи по довгій або короткій облозі мусять піддатися, не зашкодить пригадати найславніші капітуляції, які записано в книгах історії воєн. З найдавніших сего рода случаїв є найголоснішими капітуляція Трої Грекам і Вавилону Кирова. В однім і другім случаю уживали витязі ріжних воєнних штурчок, котрих пам'ять перетривала віки. В давніших часах, твердиня, котра піддавала ся, була призначена на знищення. Капітуляція рівнала ся за судови смерти, котрий видавали обляжені самі на себе. Тому то нераз лучало ся, що обляжені бороли ся до послідної краплі крови в цілім сеєто слова значіно; воліли понести смерть на мурах твердині або на полі битви, чым чекати страшної смерти з рук витязя. Аттила, король Гунів, котрий перебіг в половині V віка цілу Европу, овар ся аж о Францію, де его побідили Франки під Шаллон. Коли нічого иншого не лишало ся, як тільки піддати ся, згромадив в своїм шатрі численні свої жінки, найблизших приятелів, всі прапора і дорогочінности і казав шатро обложити деревам, соломою і иншими пальними матеріялами. Всі держали в руках горючі смолоскини, щоби в одній хвили з прибутом неприятеля стануло ціле шатро в полумінні. Погорда смерти, вроджена Гунам як і всім східним народам, вельми подобала ся Франкам. Вождь їх післяв одного зі своїх до табору Аттилї з вісткою, що християньска великодушність не жадає смерти побідженого ворога і що Аттила може подати ся взад враз з останками своїх війск. І так стало ся. Жалували відтак сего дуже, бо вкороці спалив Аттила Медіюляя, Падую і н. Але примір, даний під Шаллон, знайшов

чинили ся двері і вишли ті самі панї з другої кімнати. Вони позакладали берлитки на голови, а один із них, той, що найбільше Грицька допитував ся, сказав:

— Послухай вироку!

Всі, що тут були, повставали. Встав і Грицько.

— То вже відай буде кінець! Треба їхати чым скорше до дому, бо як стіжки позамакують, то тоді буде празник!

Грицько знов був при стіжках і не слухав, що балакали.

— Розумів ти?

— Певно, що розумів...

— Отже маеш три місяці криміналу за побите Варварів...

— Три місяці криміналу за побите? Я ж п'яні рази не вдарив, вона бреше всьо... Прошу пановів, я, бігме, от най пан «вуйце» скажуть: ще моєї жінки не вдарив від шлюбу, не то що... За щож мене за побите до криміналу? Ото правда! Гей! гей!

— Чуєш, Грицько, ти міг дістати більше як рік, бо за таке побите цїсарська кара від року до п'яти, розумієш? Та ми мали над тобою змилюванє, що ти... дурний, розумієш? Ну, щож, приймеш кару?

— Як я можу приймати, коли я її ні разу не вдарив — я завдаю ся на рекурсе...

— Нема рекурсу, бо ми тобі дали менше, як найменша кара... розумів?

богатох наслідників, від тепер капітуляція відбувала ся в гідній спосіб. В новіших часах по переджуде капітуляцію обостороння умова, котра обіймає услівя, під якими піддають ся облягані. В часі семилітньої війни славною була капітуляція саксонської армії, котра замкнула ся в Пирні. Коли Австрийці не могли прибути на відець, Саксонці бороли ся через 36 годин аж до послідного, хотя не мали ні живности ні амуніції. Вкінці піддали ся, а Фридерик III позволив їм вийти з почестями. — З наполеонських воєн пам'ятною є капітуляція Ульму, де в усипаних на борві валах замкнув ся австрійський генерал Мак з 20.000 жовнірами, Наполеон окружив его в сеї спосіб, що Мак, не могучи дочекати ся помочи, піддав ся, не пробуючи навіть боронити ся. Наполеон пустив его «на слово», відобравши прапори, оружє, амуніцію і живність. Мака поставлено перед суд і засуджено на смерть, але цїсар помилував его, а навіть привернув ему давнійші почести. Капітуляція генерала Ле, котрий піддав ся Грантови, покінчила в р. 1865 одну з найстрашніших воєн минулого столітя, а се домову війну в північній Америці. В року 1870 піддав ся Базен в Мец з армією 139.000 людей, а Німці забрали тоді 1665 армат, 274.000 карабінів і велике множество амуніції. Була се найбільша капітуляція в історії воєн, а заразом одна з найстрашніших. Базен, засуджений на смерть, утік в незвісний доси спосіб з в'язниці.

— **Страшна буря.** В Москві і околици лютила ся незвичайно сильна буря з градобитєм. Гураган розвалив дуже багато фабричних коминів, здемолював кілька домів, що находили ся ще в будові, а також зірвав копули з декотрих церквий. До години 10 вечером зголосило ся 85 осіб до шпиталю, щоб оглянено їм рани, завдані їм градом. Як стверджено, згинуло доси в Москві три особу, а в доокресних селах 150 осіб.

— **Наукові курси.** Комітет, що уряджує звісні українські наукові курси, оголошує оттакій подїї годин в днях 1—11 в. ст. липня 1904: 1. п'ятниця 8½—10¼ І. Брик: Вибрані практичні питання з українсько-руської граматики. 10½—12 Ф. Вовк: Україньска етнографія. 2. субота 8½—9½ М. Ганкевич: З новійшої історії Европи. 9½—10½ М. Грушевский: Огляд історії України-Руси. 10½—11½ І. Франко: Огляд української літератури від найдавніших часів до кінця XIX віка. 4. понеділок 8½—10¼ І. Брик: Вибрані практичні питання з українсько-руської граматики. 10½—12 Ф. Вовк: Україньска етнографія. 5. в'торок 8½—9½ М. Ганкевич: З новійшої історії Европи. 9½—10½ І. Франко: Огляд української літератури від найдавніших часів до кінця XIX віка. 10½—11½ Ф. Вовк: Україньска етнографія. 6. середа 8½—9½ М. Ганкевич: З новійшої історії Европи. 9½—10½ І. Франко: Огляд української літератури від найдавніших часів до кінця XIX віка. 10½—11½ Ф. Вовк: Україньска етнографія. 7. четвер 8½—10¼ І. Брик: Вибрані практичні питання з українсько-руської граматики. 10½—12 І. Раковський: Онто і фїлогенезіс чоловіка. 8. п'ятниця 8½—9½ М. Ганкевич: З новійшої історії Европи. 9½—10½ М. Грушевский: Огляд історії України-Руси. 10½—12 І. Франко: Огляд української літератури від найдавніших часів до кінця XIX віка. 9. субота 8½—9½ М. Ганкевич: З новійшої історії Европи. 9½—10½ М. Грушевский: Огляд історії

— Ото правда! То вже бідному чоловікови і рекурсу нема?

— Нема, нема! — обзиває ся «вобронца».

Грицько подивив ся на нього і страшенно розлютив ся. От, дивить, і той, що повинен за ним постояти, і той каже, що рекурсу нема...

— Ну, Грицько — каже президент — кажи, як, бо нема часу даремне балакати... Приймаєш, чи завдаєш ся до Відня?

— Нема причини йти до Відня — каже «вобронца», що тепер прийшов до Грицька на середину салї. — Приймай, Грицько, кажу, бо як он тамтой пан зробить рекурсе, то тобі ще більше вліплять...

— Ну, Грицько? — питає президент.

— Та вже приймаю, коли така кара божа на мене, то може би трохи менше...

— Не можна менше... Підеш зараз на кару...

— Та може би аж по жиявах?

— Ого, та до жнив ще більше як вісім місяців... Підеш сидїти зараз... Возьний!

Возьний бере Грицька і веде за двері.

— Ого справедливість! Гей, гей, три місяці за такого дідовода, за жебрачку... І вісім срібла стратив! Тай ще аби її був хоч раз ударив, то би менї жалю не було!

Бережани, 24. марта 1903.

України-Руси. 10½—12 Ф. Вовк: Україньска етнографія. 11. понеділок 8½—10¼ І. Брик: Вибрані практичні питання з українсько-руської граматики. 10½—12 К. Студинський: Культурний рух в Галичині від виступу М. Пашкевича до 1860 р. — Дальші курси будуть оголошені в своїм часі. Виклади відбувають ся в великій салї готелю Belle vue, в днях 23. червня — 23. липня н. ст. на підставі § 2 закона про товариства. Вступ до салї тільки за запрошеннями, виданими комітетом. Учасники мусять мати все при собі запрошення. Входить на салю підчас викладу не вільно. — Комітет: М. Грушевский. І. Франко М. Грушевска. В. Гнатюк.

— **Іменованя в середних школах.** Міністер віроісповідань і просьвіти надав учительські посади в державних середних школах в Галичині (крім тих, котрих вчера ми вже навели): професорови гімназії польск. в Перемишлі Францови Зайдлерови в гімназії III в Кракові; проф. гімн. рускої в Перемишлі Дмитрови Чеховському в гімн. III в Кракові; проф. гімн. в Бохві Володимирови Служевському в гімн. III в Кракові; проф. гімн. Вадовицях Войтїхови Цахелеви в гімн. в Подгужі; проф. гімн. в Бучачи Львови Керонському в гімн. I в Тарнові; дійсному учителеви в гімн. польській в Коломїї Володиславови Трибовському в гімн. II в Тарнові; проф. в рускій гімн. в Тернополи Прокопови Мостовичеви в гімн. рускій в Коломїї; проф. в гімн. в Бродях Петрови Дропїйовському в гімн. IV у Львові; дійсн. учит. в гімн. в Вадовицях Михайлови Янікови в II школі реальній у Львові; проф. в I гімн. в Тарнові др. Станиславови Затеїнови в I школі реальній в Кракові; дійсн. учит. в гімн. в Перемишлі Володиславови Цївікови в школі реальній в Ярославі; проф. гімн. в Подгужі Альбінови Шрайерови в гімн. св. Яцка в Кракові; дійсн. учит. в гімн. в Ярославі Іванови Якубцеви в гімн. в Подгужі; дійсн. учит. в гімн. польській в Перемишлі д-рови Іванови Птаснїкови в I школі реальній в Кракові; проф. гімн. в Самборі д-рови Тадеви Тросколяньскому в гімн. польській в Перемишлі; проф. гімн. в Яслі Іванови Німцевови в гімн. в Подгужі; проф. гімн. Франца Йосифа у Львові д-рови Тадеви Вішньовскому в гімн. VI у Львові; проф. в гімн. польській в Коломїї Ярославови Ломнїцкому в II школі реал. у Львові; проф. в гімн. польській в Перемишлі Михайлови Новосельському в гімн. св. Яцка в Кракові; проф. гімн. в Станиславові д-рови Тондерови в II школі реальній в Кракові; проф. гімн. в Бродях Вільг. Кучері в II гімн. в Ряшові; проф. в гімн. IV у Львові д-рови Антонови Яворскому в гімн. Франца Йосифа у Львові; проф. гімн. в Ряшові д-рови Вільг. Сальмон-Фрїдбергови в гімн. IV у Львові; дійсн. учит. в школі реальній в Тернополи Бронїсл. Духовичеви в I школі реальній у Львові; проф. в школі реальній в Ярославі Антонови Суханьому в II шк. реал. у Львові; учит. голловному в учат. семинарії в Кракові д-рови Стан. Толлочкови в I шк. реальній в Кракові; проф. з гімн. польській в Коломїї Юліян. Гавелеви в II шк. реал. у Львові.

Дальше іменовував міністер віроісповідань і просьвіти слїдуючих тимчасових учителів і суспендів дійсними учителями: д-ра Тадея Сїнка з Підгіря в гімн. св. Анни в Кракові; Володислава Шихульського з Самбора, з призначенєм ему veniam aetatis в польській гімн. в Тернополи; Болеслава Бандровского зі Львова до гімн. II в Ряшові; Казиміра Сосновского з Кракова в гімн. в Новім Санчі; Володимира Янковского зі Львова в реальній школі в Снятині; Йосифа Церловского в гімн. в Сяноці; Францішка Новославского в гімн. II в Ряшові; д-ра Кароля Загавского в II реальній школі у Львові; Івана Пенцака з Кракова в II гімн. в Ряшові; Мечислава Сїбіньского в гімн. в Самборі; Йосифа Вішньовского в реальній школі в Коросні; Дмитра Вайдовича з Ряшева в гімн. в Стрию; Антона Хроборского з Кракова в гімн. в Бережанах; Михайла Радомского з Перемишля в гімн. в Яслі; Казиміра Струтиньского зі Станиславова в польській гімн. в Коломїї; д-ра Антона Ломнїцкого зі Львова в I гімн. в Тарнові; Густава Леандровского з Сянока в II гімн. в Тарнові; Войтїха Туроша з Ряшева в польській гімн. в Тернополи; Антона Новака, з призначенєм ему veniam aetatis в реальній школі в Ярославі; Йосифа Махновского в I гімн. в Ряшеві; Івана Яроша з Кракова в польській гімн. в Коломїї; Франца Бергера в II реальній школі у Львові; д-ра Антона Корчаньского зі Стрия в II реальній школі в Кракові; Івана Козака з Кракова в реальній школі в Коросні; Арнольда Аозлянда зі Львова в реальній школі в Тернополи; Тадея Розумовского з Кракова в реальній школі в Ярославі; д-ра Казиміра Ярецкого в II реалській школі у Львові; Івана Шадена в I реальній школі у Львові.

— **Дрібні вісти.** В Кракові завязала ся «Матейківска секція» в цілі призьбираня фондів на поставленє памятника Янови Матейці. — Правительство в Сербії звнесло паспортову належитість, овлачовану прибуваючими до Сербії і виїжджаючими з Сербії.

ся вісти про безнастанне довожене живности для кріпости китайськими джонками, але ось бюро Райтера доносить до Лондону з Нючвану, що вчора в полудне приплив тудя російський конторторпедовець «Поручник Бухара» просто з Порт-Артура. Лодь заїхала за 2 години пізніше в лиман ріки (Ляо-го) і станула побіч канонірки «Сивуч». Велика товпа людей зібрала ся на березі. Офіцір корабля заявив, що справоздане адмірала Тоґо про погром російської фльоти в битві з дня 28. с. м. було пересажене. — Бути може, що сей офіцір привіз якісь урядові рапорти з Порт-Артура, які небавом оголосять ся офіційально. — Те саме бюро доносить з Севлю, що вчора рано владивостоцка ескадра, зложена з 3 кружляків 10 торпедівців і конторторпедівців, віхала до заливу, а 6 торпедівців підолинуло до пристани і дало коло 200 висгрілів на яванську оселю, врядивши тільки незпатні шкоди. Двох Корейців і двох яванських жовнірів зранено і затоплено один пароход і одво вітрильне судно. Натомість Daily Express доносить з Чіфу, що яванська фльота в неділю до пізнього вчора без перерви бомбардувала Порт-Артура. — В Манджурії, як доносить бюро Райтера, зачала ся вже дошева пора і дороги стали непроходими. Мамо того позиції обох сторін є надто близькі себе, щоб они не нападали взаімно на себе. Тож здовж цілого яванського фронту, який все еще розтягає ся на 150 кілометрів ширини, відбувають ся перепалки передних сторожий. З Ляояну доносять Райтерови під днем 19. с. м., що Японці вимусили перехід через провал Мотіен і зближують ся до Ляояну. Російські війська під проводом гр. Келера заняли сильні позиції, домінуючі над дорогою від сторони провалу. Японці наміряють відтягти Росіянам получене на північ від Ляояну. Куропаткин з великою силою оперує коло Кайченг.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Юди ап., Зосима; рим-кат. Посіщенє Пр. Д. М. — В неділю: руско-кат. Методия; рим-кат. Геліодора, Кор.

— **3 Наукового Товариства ім. Шевченка.** Річне спільне засіданє секцій в справі вибора нових членів буде нині в четвр 1. (11.) с. м. о год. 6. вечером в канцелярії Товариства.

— **Відозва.** Комітет вічевий руского віча учительського, яке має відбути ся 18. липня, просить ще раз Впов. Панів учителів, щоби всі ма-

теріяли до віча відіслали найдалше до 15. липня на руки Впов. п. Олександра Духовича, емер. інспектора шкільного в Самборі. — *Комітет.*

— **Огні.** В селі Ялина згоріло 15 селянських загород. Шкода вносить 40.000 К. — В Любачеві згоріло перед кількома днями 40 господарств. — В селі Лукавці, що належить до перемського латинського єпископства, знищив огонь в сих днях 31 забудовань враз з господарськими будинками. Шкода в половині обезпечена вносить 24.300 К.

— **Нові клініки.** В справі поставленя будинків для новоактивованих клінік в львівській університеті зачувати, що красвий виділ відмовляє всякої участи в коштах будови над 2400 К на одво ліжко. Що найбільше може ще предложити соймови внесене, щоби край причинив ся якоюсь квотою при закупні ґрунту під будову. Не менше красвий виділ, бажаючи забезпечити ся перед евентуальними замітами, не обійме управи в будові будянків для нових клінік, хіба доперва тоді, коли пляни і кошториси будуть виконані технічними силами правительства. Для обох клінік не іменовано ще професорів.

— **Женьська семинарія учительська в Бродях.** Міністерство просвіти згодило ся на отворенє приватної женьської семинарії учительської з польським викладовим язиком в Бродях, заснованої і удержуваної гімназіальним професором Маєром. Рівночасно дозволило міністерство, щоби дирекцію сего заведеня обняв директор брідської гімназії Шірмер та щоби отворенє і, евентуально III року наступило з кінцем сего шкільного року.

— **Звичайна річ.** Громадска рада в Кошичнцях рішила ще на своїм засіданю з д. 21. груд. 1901 р., щоби зі згляду на потребу тамошних мешканців були введєні в істнуючих там школах також рівнорядні класи з руским язиком викладовим. Се рішенє вислав начальник громади ще 4. січня 1902 до староства в Гусятині, котре є председателем окружної ради шкільної. Минає вже третій рік від тої пори, а відповіди на се як нема, та нема. Видно шкільні власти вельми старанно студують, чи не грозить там з сего яке гайдамацтво. А як би то так ішло о заложєнє польської школи на «wschodnich kresach», то певно на відповідь не треба би було чекати навіть трех тиждів. Бо «to co innego»...

— **Друге австрійське віче кас хорих** в Відні привило в дискусію своїх наряд рад резолюцій, котрі стверджують недогідности і недєстачі в уставах о касах хорих і вступують проти становища правительства. Піднесено ряд бажань, між иншими в справі установи опіки над робітниками всіх галузей, внесеня всяких виїмків від обезпечєнь, почтових і залізничних полєкший і т. д. Яко додаток до одної з привятих резолюцій ухвалено внесєнє дел. Зайнфельда, котре виступає остро проти практики адміністративних властей в Галиччї і жадає розширєня обовязку обезпечєня також на особи, що остають в службі державній, краввій і громадській.

— **Авантурничий граф.** Вчора увільнено гр. Мілевського в вязниці при помочи інтервенції краківського адвоката і відєнських адвокатів та за зложенєм кавциї в сумі 80.000 К.

— **Військові реформи.** Pester Lloyd доносить, що реформи, які мають бути переведєні з по-

чатком будучого року в військових заведенях вже приготовані вї всіх подробицях. Головною основою тих реформ буде се, що в Угорщині і Хорвації будуть викладані в кадетських школах декотрі предмети також в угорським і хорватським язичі. В австрійських школах язиком викладовим полишить ся на дальше німецький язик, але заразом в більшій мірі будуть узгляднені і німецькі язики. Позаяк, як звісно, у Львові находить ся також кадетска школа, до котрої ходить богато Русинів, а ще тим більше, що окінчені кадети з сеї школи мають учити вивар руских жовнірів, не сумніваємо ся, що і руска мова буде тут належито узгляднена.

— **Стипендійний фонд для вдів і сиріт по під-офіцерах.** Міністерство війни наміряє заснувати новий пенсійний фонд для вдів і сиріт по під-офіцерах. Осідком фонду був би Відєнь, а єго філії находили би ся в більших гарнізонах. Число під-офіцерів вносить в армії 50—60.000. Платили би они на сю ціль по 1—2 К річно, а прочє має вібрати ся устроєнєм льютерії і в т. п. сисібі. Вдовина пенсия вносила би около 300 К річно.

— **Габілітаційні виклади.** В Кракові відбули ся вчора два габілітаційні виклади в Collegium novum, а се д-ра Стефана Горошкевича, асистента при кафедрі судової медицини, на тему: Значєнє криоскопового діланя і електричного провідництва крови в случаях смерти з утопленя, почім одержав «veniam legendi»; другий виклад мав др. Тадей Естрайхер, асистент хемічного заведеня, на тему: О хемічних первях в послідних десятих літах.

— **Знущанє над жовніром** Поручник Баргольдї, 19. баталіону, що стояв залогою в Прешбургу, одержав розказ вертати з вправ скорше як звичайно, а то з причини незвичайної слєки. Коли капітан віддалив єго, поручник, помімо розказу капітана, казав компанії відбувати дальше вправи. Коли стрілець Кігіяль не міг відповісти єго всяким бажаням що до муштри, видав поручник розказ вахм строви, щоб доси робив з Кігіяльом «Laufschritt» і «auf und nieder», доки сей не згине. Вахмістр мусів услухати розказу, але вкоротці доїє поручникови, що жовнір так вже умучений, що дальші вправи з ним неможливі. На се відповів поручник: «сего обманця я сам научу» і почав сам відбувати з ним вправи. Але вневдовзі упав Кігіяль на землю а з уст і з носа пустила ся єму кров. Доперва тоді казав поручник відвести єго фіяком до касарні, де заледви надлюдським стараням лікарів удало ся Кігіяля по 3-годинній непритомности привести назад до життя. Командант корпусу, архика. Фердинанд, довідавши ся про те, переслухав зараз свідків, а коли єї ствердили цілий сей факт, велів увязнити сего нелюдского поручника і поставити перед военний суд.

— **Смертельність дїтний в Англії.** Англіска статистика виказує дивну причину смертельности дїтний, дивну, але і поважну. Отсе в послідних роках стратила Англія 15.000 дїтний, котрих удусили будьто матери, будьто мамки. В Лондоні і Ліверполю припадає на сім случаи смерти немовлят одво мимовільне удущєнє. Причина сего проста: дивний звичай, котрий розповсюдив ся в Англії, а се то, що матери спять враз з дїтьми в однім ліжку. В инших краях навіть у хлопців меють дїти свої колиски. В Німеччині зака-

Др. Андрій Чайковський.

Ні разу не вдарив.

Образок із судової салї.

(Конець).

Стали ще щось читати, чого Грицько не розумів, а відтак устав той пан з червоною обшивкою і щось балакав, балакав, показуючи рукою на Грицька. Грицько хотів уже втекти. Чого він від нього хоче? Перший раз в житю його бачить, а так напосїв ся. — Бігме! які то люди на світі бувають... Ні коня я йому не вкрав, ні межі не переорав, ні шкоди в поли не зробив, а он як «дзєпає»! Ну, і йому вільно всьо, а христїнин коли йно рота отворив, то зараз мовчи, бо до арешту! А мій «вобронца» то сидить як намальований, бодай його малювало...

Ось прокуратор скінчив балакати. — Ну, слава Богу! — Грицько відітхнув тяженько і перєхрестив ся. — А що тепер буде? Ада! ади! і мій «вобронца» вєтає. Ну, прецінь нагадав собі... То не міг ти трохи скорше, чим тепер? Мене тут розвивали, а він іно цюгами під столом вимахував, як ткач... Ну, балакає, бо балакає, та чорт його зрозуміє... — Грицько й не слухав. — От шкода й слухати... — Він задумав ся важко над тим, що тут робило ся... Тай не дійшов до жадної конклюдії, як «вобронца» скінчив...

— Овва! От, небоже, знеміг ся! І то має бути за вісім срібних! Боже! Боже! Я мойй сусідї Фесьці як би дав пять шісток, то би цілу днину перебалакала, молала би язиком як вітрак. Тай як вона балакає! Ніхто в селі не здержить її на язик! Тьмтій то заплатила би, аби не балакала. Йї сам чоловік дав би за те богато, аби йому не тарахкотїла над головою, а тут плати кервавицю за те, аби говорив десить слів... То всьо ті нани повигадували і тих «вобронців» і ті суди ніби то цїсарські, бодай так! Та аби то хоч сказати вмів до ладу, а то балакає всьо, лише не те, що треба. А чому він не сказав, що вона чарівниця, відьма, що вона дійсне вкрала сорочку, та лише підкинула? Ну, і за таку має бути кара? Я розумію: кара за побите, ну, то розумію; а я би й малої дитини не вдарив... та я й її ні разу не вдарив, скарай мене Боже, але пострашити, то й того не можна? Ов, а то як? Та за своєю працею то ні упїнути ся, ні пошукати не можна? То хіба роздати всьо дідам он таким, а самому цїти з торбою тай людські сорочки красти? Та як би я мав їти за прошенєм хлібом, то на що мені було працювати, гарувати, крайцар до крайцара складати... податки платити, лише було від разу... Ось сего року то я податок заплатив геть до чиста. На податок бика продав. Та що мені з того прийшло? Та правда, купив пару чобіт до хати і кожушину, але таки за податком пішло більше, як пів бика... Та то шістьдєсят срібла, як злото взяв... А можна було й

більше взяти. Добре мені жінка говорила, аби притримати ще до ярмарку Покрівського. Був би певно взяв більше, бо товар пішов страх у гору; я бояв ся, аби відтак ярмарку не позамикали (то також панська напасть з тим «контрамасом»). Кажє, худоба гине... А тобі зась, най кождий пильнує свого... Як би я був перечекав до ярмарку, був би рязв що найменше вісімдєсят, та ще з докладом... Не шкода то дєайцять срібра? Булоб «акурат» за що поставити шівчину... Шїпки мені конїче треба... З шони зроблю стаєнку, бо сего року сподїваю ся під Великдєнь двєх телят. Ей коби то бички Бог дав... Не продам за жадні гроші, мушу вигодувати на воли, будуть ладні гроші. За три роки, дасть Бог здоровля, буде можна взяти двїста, як дріт... то зараз куплю ниву... отта, що в межу під лисою горою у Івана, тож то би придала ся, аж просить ся до мові. От би спарувати... З Іваном щось не конче добре... щось дуже з нашим Ціком покумав ся...

Грицько став усміхати ся сам до себе... — Ті дві верби, що на межі, зараз вирубаю... то ні на що! Там лише воробці гнїздять ся та ячмінь випивають... Як би Іван добрий газда, то був би їх давно вирубав... Та чи він то розуміє?

Грицько так заглибив ся в своїх господарських міркуванях, що забув і про Варвару і про розправу і місце, де він є... Він бачив себе радше на стїжку, що його треба було конечно ліпше вкрити, чим на лаві обжалуванях... Аж від-

В кожній рускій хаті повинна бути на стіні мапа всієї Руси-України, видана Р. Тов-ом педагогічним у Львові. (Величина: 75x59 см.) Коштує лише 40 сот. Молодїж при науці чи забаві все буде мати перед очима наглядний образ нашої великої Вітчизни.

Наука, штука, література.

— Лесь Гринюк. Весняні вечери. Печатано в Коломиї 1904 року. Накладом Е. А Крушаньського. Черенками Вільгельма Бравнера. Часть доходу з розпродажу призначена на будову народно-го театру у Львові.

Телеграми

з дня 1. липня.

Відень. Цісар виїхав нині рано на літній побут до Ішлю.

Рим. Corriere della Serra довідує ся в Брешії, що комісія, зложена з висших офіцерів, прибула до Вале Каноніка, щоби розслідувати, в котрім місці найвідповідніше було би збудувати кріпость над Товдою.

Париж. На засіданню бюджетової комісії заявив Комб в справі знесення французкої амбасадри при Ватикані, що свою гадку о сім вискаже при дискусії над бюджетом міністерства заграничних справ. Відкликане амбасадора є дійсне і амбасадор не поверне вже до Риму.

Монастир. Прибули тут цивільні агенти. Принято їх незвичайно величаво. Вчора відбула ся нарада між агентами а членами краювої комісії в справі десятин, на котрій прийшло до угоди. В слідуючій тижні удадуть ся агенти в подорож по вілєтї в ціли зібраня даних щодо виплати відшкодованя за знищені в минулім році дома і т. п.

Конкурс.

— Для родичів. Виділ Товариства «Руска Бурса» в Стрию розписує сим конкурс на принятє до заведеня 50 учеників шкіл середних — між тим 10 місць для учеників IV кл. школи нар. під слідуючими умовами:

I. Родичі, зглядно опікуни звольте до кінця липня с. р. н. ст. надіслати свої прошеня (без стемпеля) до Виділу Бурси на руки председателя о. Юліяна Федусевича катехиза гїми. До прошеня треба долучити: а) метрику хрещеня, б) свідоцтво шкільне з послідного шкороу, 2) заявленє родичів а зглядно опікунів, кїлько они обовязують ся доплачувати. Желанючі поміщеня за цілою дошлатою 30 К місячно, не обовязані предкладати свідочтва убожества. — Бувші питомці Бурси в минулім році шк. не предкладють метрики хрещеня і свідочтва шкільного.

II. Приняті до Бурси мають з гори уплатити на зужитє инвентаря 2 К, на устроєнє бібліотеки для питомців 1 К, вкладку членську 6 К, на пранє піврічно 2 К.

III. На вступі в заведене питомці повинні мати: 6 пар біля, ковдру або коцик, 4 пошевки, 6 ручників, 4 простирала, 6 хусток до носа, дві пари чобіт, одїж літню і зимову.

Желанючі одержати відповідь на своє прошенє, звольте долучити марку поштову на 35 с. Приняті питомці Бурси мають піддати ся лікарскому осмотрові.

Від Виділу товариства «Руска Бурса» в Стрию.

Стрий, дня 19. червня 1904.

О. Юліян Федусевич
председатель.

Андрій Мосюндз
секретар.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординов у внутрішніх недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординов
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Видає і відповідає за редакцію Лев Лопатинський.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк
Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перешованя папери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституційх заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталеній касі папирній сховок до виключного ужатку і під власним ключем, де безпечно і дискретно перешовувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійш заридженє. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришенє зареєстрованє в обмежаню порукою у Львові, рынок ч. 10, дїм „Просвѣти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членський удїл 50 К можна зложити в ратах; висове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затрагати ПОЗИЧКИ на 6 1/2% за предложенєм відповідної гіпотекы або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ ді тають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродійні ціли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. п. 18.385 К.

Стан 31. мая 1904:

Вклади	1,698.746 К
Удїли	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, лѣон. в банках і на рах. біжучий	506.994 К

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломню 1/6—3/8 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/6—3/8 вкл.)
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломню 1/6—3/8 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/6—3/8 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинєць, Гусятина, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокалі	6:45	до Личного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:03	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:15	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезельборча, Пешту	9:30	до Безиці, Сокалі, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	9:30	до Тернополя, Потутор
10:20	з Рівнея, Любачева	10:35	до Чернівцїв, Делятина, Заліщик, Новоселанці
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	1:55	посл. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинєць, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	посл. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Рамалова, Івоича, Сінока, Хирова	2:45	посл. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вишнівці, Керезмезе
1:30	посл. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіцмана, Новоселанці (через Жучку, Вишнівці)	2:55	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
2:30	посл. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинєць, Козови	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухалі від 1/6—3/8 вкл., Сколього (1/6—3/8 вкл.), Ходорова, Калуща
4:35	з Стрия, Хирова, Тухалі (1/6—3/8 вкл.), Сколього (1/6—3/8 вкл.)	3:30	до Ратова, Любачева, Хирова.
4:45	з Яворова	3:40	до Самбора, Хирова
5:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинєць	5:48	до Яворова
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселанці і Сучави	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карьбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
6:00	з Безиці, Сокалі, Любачева, Рави рускої	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
6:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івоича	7:05	до Рави рускої, Сокалі
8:40	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/6—3/8 вкл.), Гусятина, Керезмезе, Калуща.	8:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:05	до Перемішля (1/6—3/8 вкл.), Хирова, Н. Загірє
9:50	з Самбора, Хирова, Сінока, Ясла	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинєць, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	10:50	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава,	11:05	до Підволочиск, Бродів, Копичинєць, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	посл. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:05	до Стрия
12:20	посл. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2:31	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посл. до Іцкан, с. Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/6—3/8 вкл.), Сучави, Кіцмана
3:25	на дворець „Підзамче“	4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сінока, Освєнцима
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів		
2:15	посл. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинєць, Чорткова		
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинєць, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова		
10:09	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинєць, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина		
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова		

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:46, 8:03 рано, 12:39, 3:00 і 4:30 пополудин, 6:00, 8:04 і 9:12 пещером, (від 8:5 до 11:9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:36, 4:45 попол., 9:25 пещером (від 1:5 до 3:0 вкл.), 10:10 пещером (від 10:5 до 31:3 вкл. в неділі і свята).
зі Ширця 9:35 пещер. (1:6 до 11:9 вкл. в неділі і свята).
з Любича вкл. 11:35 пещером (від 10:5 до 11:9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Чає середно-європейський ріхитє ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин часу львівского. — Пяти годив під б. пещер до 5:55 рано обсьєдено рамками. — В місті продає білєти авіаційні агенция часопрєсї Н. Ст. Солозовского насам Гавсманя 9, від 7. рано до 8. пещером. — Бюро інформаційне ц. к. залізничн. державних (ул. Красівських ч. 5.) удає доповідєнь в справах авіаційних, продає білєти вського рода і розкладає їзд. в годивах урлових від 8. рано до 3. пополудин, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірца:

до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 вкл. від 8:5 до 11:9 вкл.)
до Жовкван 11:10 пещером (що неділі)
до Янова 6:10 рано, 9:15 передпол., (від 1/6 до 3:0 вкл.)
1:35 попол. (від 1:5 до 3:18 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1:5 до 3:0 вкл.) і 5:48 пополудин.
до Ширця 1:45 попол. (від 1:6 до 11:9 вкл. в неділі і свята).
до Любича вкл. 2:15 попол. (10:5 до 11:9 вкл. в неділі і свята).

З друкарні В. А. Шийковського.